

365.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości

z dnia 13 kwietnia 1927 r.

o urządzeniu sądów dla nieletnich.

Na mocy art. 4 dekretu Naczelnika Państwa z dnia 7 lutego 1919 r. o utworzeniu sądów dla nieletnich (Dz. P. P. P. № 14, poz. 171) zarządzam co następuje:

§ 1. Art. 1 ust. 1 punkt b) rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 26 lipca 1919 r. o urządzeniu sądów dla nieletnich (Dz. P. P. P. № 63, poz. 378), otrzymuje następujące brzmienie:

„przeciwko osobom starszym, obwinionym o czyny występne względem nieletnich do lat 17 włącznie, wymienione w art. 283, 315 p. 4, 365, 366, 421, 423 i 528 (o ile dotyczy prostytucji nieletnich) Kodeksu Karnego.”

§ 2. Ostatni ustęp art. 3 wspomnianego rozporządzenia zastępuje się ustępami następującymi:

„Opiekunowie sądowi z reguły pobierają wynagrodzenie ze Skarbu Państwa. Obok nich jednak mogą być także ustanowieni opiekunowie honorowi, o ile przed ich mianowaniem złożą pisemne oświadczenie, że zrzekają się wynagrodzenia.

Liczbę opiekunów sądowych płatnych ustala Minister Sprawiedliwości. Wynagrodzenie opiekunów sądowych płatnych wynosi 175 zł., a w Warszawie—200 zł. miesięcznie.”

§ 3. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 maja 1927 r.

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

366.

Oświadczenie rządowe

z dnia 11 kwietnia 1927 r.

w sprawie złożenia w Sekretarjacie Ligi Narodów dokumentów ratyfikacyjnych Konwencji i Statutu o wolności tranzytu, podpisanych 20-go kwietnia 1921 r. w Barcelonie (Dz. U. R. P. z 1925 r. № 34, poz. 236), oraz w sprawie zgłoszeń przystąpienia do powyższej Konwencji.

Podaje się niniejszem do wiadomości zgodnie z komunikatem Ligi Narodów (Druk A. 6) a) 1926. Annexe) z dnia 31 sierpnia 1926 r., że w wykonaniu art. 4 Konwencji o wolności tranzytu, podpisanej 20 kwietnia 1921 r. w Barcelonie, następujące państwa złożyły w Sekretarjacie Ligi Narodów dokumenty ratyfikacyjne powyższej Konwencji:

1. Albanja (8 października 1921 r.),
2. Austria (15 listopada 1923 r.),

3. Wielka Brytania łącznie z wyspą Terre-Neuve (2 sierpnia 1922 r.),
4. Bułgaria (11 lipca 1922 r.),
5. Czechosłowacja (29 października 1923 r.),
6. Danja (13 listopada 1922 r.),
7. Estonia (6 czerwca 1925 r.),
8. Finlandja (29 stycznia 1923 r.),
9. Francja (19 września 1924 r.),
10. Grecja (18 lutego 1924 r.),
11. Holandja (17 kwietnia 1924 r.),
12. Indje (2 sierpnia 1922 r.),
13. Japonja (20 lutego 1924 r.),
14. Łotwa (29 września 1923 r.),
15. Norwegja (4 września 1923 r.),
16. Polska (8 października 1924 r.),
17. Rumunja (5 września 1923 r.),
18. Szwajcarja (14 listopada 1924 r.),
19. Szwecja (19 stycznia 1925 r.),
20. Włochy (5 sierpnia 1922 r.),
21. Nowa Zelandja (2 sierpnia 1922 r.),

Oraz że następujące państwa do powyższej Konwencji, zgodnie z jej art. 5-ym, później przystąpiły:

1. Wolne Miasto Gdańsk (3 kwietnia 1925 r.),
2. Niemcy (9 kwietnia 1924 r.),
3. Palestyna (mandat brytyjski) (28 stycznia 1924 r.),
4. Peru (15 września 1924 r.) (ad referendum),
5. Sjam (29 listopada 1922 r.),
6. Stany Malajskie Zjednoczone, (Stany Perak, Selangor, Negri Sembilan i Pahang) (22 sierpnia 1923 r.),
7. Stany Malajskie nie zjednoczone (Stany Brunei, Johore, Kedah, Perlis, Kelantan i Trengganu) (22 sierpnia 1923 r.).

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

367.

Oświadczenie rządowe

z dnia 11 kwietnia 1927 r.

w sprawie przystąpienia Finlandji do Międzynarodowej Konwencji Radjotelegraficznej, podpisanej w Londynie dn. 5 lipca 1912 r.

Podaje się niniejszem do wiadomości zgodnie z komunikatem Poselstwa Angielskiego w Warszawie z dn. 7 marca 1927 r., że Finlandja zgłosiła dn. 5 lutego 1927 r. Rządowi Brytyjskiemu swe przystąpienie do Międzynarodowej Konwencji Radjotelegraficznej, podpisanej w Londynie dn. 5 lipca 1912 r. (Dz. U. R. P. z r. 1922 № 88, poz. 795).

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Stacja wzgl. ładownia kopalniana	Stacja ekspedycyjna	Stacja graniczna niemiecko-szwajcarska	Chiasso tr.	Pino tr.	Iselle tr.
Kopalnia Matylda Pole Wschodnie i Zachodnie	Chebzie	a) Lindau-R.	380	368	—
		b) Friedrichshafen	370	358	—
		c) Singen H.	354	342	—
		d) Schaffhausen	356	344	351*)
		e) Basel	368	356	348**)
Kopalnia Mysłowice	Mysłowice	a)	384	372	—
		b)	374	362	—
		c) " "	357	345	—
		d)	360	348	355*)
		e)	372	360	352**)
Kopalnia Niemcy	Hajduki	a)	381	369	—
		b)	370	358	—
		c) " "	355	343	—
		d)	356	344	351*)
		e)	368	356	348**)
Kopalnia Nowa Przemsza	Brzezinka	a)	385	373	—
		b)	375	363	—
		c) " "	359	347	—
		d)	360	348	355*)
		e)	372	360	352**)
Kopalnia Paweł	Chebzie	a)	380	368	—
		b)	370	358	—
		c) " "	354	342	—
		d)	355	343	350*)
		e)	367	355	347**)
Kopalnia Pokój	Bytom Nowy	a)	380	368	—
		b)	370	358	—
		c) " "	354	342	—
		d)	356	344	351*)
		e)	368	356	348**)
Kopalnia Polska	Rozdzień	a)	383	371	—
		b)	373	361	—
		c) " "	356	344	—
		d)	359	347	354*)
		e)	371	359	351**)
Kopalnia Radzionków	Szarlej	a)	381	369	—
		b)	370	358	—
		c) " "	354	342	—
		d)	356	344	351*)
		e)	368	356	348**)
Kopalnia Römer	Niedobczyce	a)	381	369	—
		b)	370	358	—
		c) " "	355	343	—
		d)	356	344	351*)
		e)	368	356	348**)
Kopalnia Śląsk	Chebzie	a)	380	368	—
		b)	370	358	—
		c) " "	354	342	—
		d)	356	344	351*)
		e)	368	356	348**)

Oplaty do Iselle transit oznaczone *) ważne są wyłącznie w komunikacji z włoskimi stacjami Domodossola, Villadossola i Varzo, — oznaczone **) tylko w komunikacji z następującymi stacjami włoskimi:

Acqui	Meina
Alekssandria	Mondovi
Aosta	Nizza Monf.
Arona	Novara
Asti	Novi Ligure
Avigliano	Palazzo Verc.
Bagnolo Piemonte	Pallanza Fondo Toce
Belzola M.	Pertengo
Bianze	Pinerolo
Bolzaneto	Piscina
Borgomanero	Pontedecimo
Borgosesia	Pont St. Martin
Borgo Vercelli	Pra
Canelli	Omegna
Casale Monferrato	Rocchetta Tanaro
Carisio	Romagna Sesia
Carmagnola	S. Ambrogio
Cengio	S. Damiano d'Asti
Ceva	S. Limbania
Chieri	Saluzzo
Chivasso	Santhia
Cogoleto	Sartirana
Cellegno	Savigliano
Cornigliano	Savona
Crescentino	Sestri Levante
Crusinallo	Settimo
Cuneo	Spinetta
Domodossola	Stresa
Dronero	Torino
Fossano	Trecale
Gattinara	Trino Verc.
Genova	Varallo Sesia
Gozzano	Varzo
Grignasco	Vercelli
Lesna	Verzuolo
Livorno Verc.	Villadossola

2. Przewoźne oblicza się:

A) za przesyłki węgla kamiennego i brykietów z węgla kamiennego za rzeczywistą wagę przesyłki, najmniej jednak za ładowność wagonu; w razie użycia wagonu o ładowności mniejszej niż 10 tonn, najmniej za 10 tonn.

B) za przesyłki koksu, za wagę rzeczywistą, najmniej jednak:

- w razie użycia wagonów o ładowności mniejszej niż 10 tonn,—za 10 tonn,
- w razie użycia wagonów o ładowności większej niż 10 tonn do 12,5 tonn włącznie — za 10 tonn,
- w razie użycia wagonów o ładowności większej niż 12,5 tonn do 15 tonn włącznie—za 12,5 tonn, oraz
- w razie użycia wagonów o ładowności 20 i więcej tonn—za 17,5 tonn.

Przewoźne zaokrągla się do pełnych 0,10 fr. szw. w ten sposób, że kwot poniżej 0,05 fr. szw. nie uwzględnia się, zaś kwoty od 0,05 fr. szw. wzwyż zaokrągla się do pełnych 0,10 fr. szw.

3. Bezpośrednie opłaty stosuje się zarówno do przesyłek nadanych na wyżej wyszczególnionych ładowniach, względnie stacjach kopalnianych wprost do stacji kolei włoskich, jak i do przesyłek, które mają być na nowo nadane w Chiasso transit, Pino transit i Iselle transit.

Przyjęcie na nowo przesyłek, nadanych do Chiasso transit, odbywa się w Chiasso. Przesyłki, które mają być kierowane przez Pino transit, winne być nadane do Luino, przesyłki, które mają być kierowane przez Iselle transit, winne być nadane do stacji Brig, lub Domodossola.

Przesyłki, które mają być kierowane przez Chiasso transit lub Pino transit, mogą być nadawane na nowo także na stacji Bellinzona. Przewoźne za przesyłki, nadane do stacji Bellinzona, oblicza się według opłat, obowiązujących do Chiasso transit. Różnica, powstała wskutek nadania na nowo przesyłek do Włoch na stacji Bellinzona przez Pino, będzie w wypadkach opłacenia przewoźnego zgóry zwrócona nadawcy, przy przesyłkach zaś z przekazanymi należnościami uwzględnioną zostanie przez stację Bellinzona.

W listach przewozowych, adresowanych do stacji Chiasso, Bellinzona lub Brig, winien nadawca zamieścić oświadczenie: „Dla dalszego przewozu do Włoch”.

Przesyłki, przeznaczone do ponownego nadania na stacjach Luino lub Domodossola, powinny być nadane pod adresem ekspedytora. Odbiorca przesyłek, nadanych do stacji Chiasso, Bellinzona i Brig, może tymże stacjom zlecić ponowne ich nadanie do Włoch.

4. Zniżone opłaty przewozowe stosuje się przy nadaniu tylko w tym wypadku, gdy nadawca w liście przewozowym wyraźnie zażąda ich stosowania.

5. Nadawca winien wskazać w liście przewozowym niemiecko-szwajcarską graniczną stację przejścia Lindau—Reutin, Friedrichshafen, Singen (Hohentwiel), Schaffhausen lub Basel Bad. Bhf., a przy przesyłkach nadanych do Włoch za bezpośrednimi listami przewozowymi nadto szwajcarsko-włoską graniczną stację przejściową Chiasso, Pino lub Iselle.

6. Nadawca może opłacić przewoźne zgóry:

- za całą odległość przewozu,
- za odległość do szwajcarsko-włoskiej granicznej stacji przejściowej, wreszcie
- w pewnej określonej kwocie, nie przekraczającej wysokości przewoźnego i innych opłat za odległość do szwajcarsko-włoskiej granicznej stacji przejściowej.

7. Zaliczenia, zaliczki w gotowiźnie i ubezpieczenia dostawy są niedopuszczalne.

8. Pozatem obowiązują przepisy zawarte w rozporządzeniu Ministra Komunikacji z dnia 16 marca 1927 r. (Dz. U. R. P. № 28, poz. 230).

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1-go maja 1927 r.

Minister Komunikacji: *Romocki*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*